

Una campanya solidària amb el Camerun que acabà amb un enfonsament

Alexis Serrano Méndez (historiador i arxiver)

Resum: L'any 1968 la parròquia de Sant Joan de Vilassar organitzà l'enviament d'una barca de pesca a les missions del Camerun, la campanya solidària acabà amb el naufragi de la nau. en aquest treball es detallen alguns detalls d'aquella peculiar anècdota.

Paraules clau: Naufragi, enfonsament, barca, pesca, missions, Camerun.

Una proverbi molt nostrat resa que per fer un viatge de no res no calen segons quines alforges. Aquest refrany ens sembla molt adient per comentar una anècdota que es produí l'any 1968 i que encara recorden molts vilassarencs d'una certa edat. Eren els anys que mossèn Artés¹ regia la parròquia en qualitat d'ecònom i si bé amb els aires renovadors que propicià el Concili Vaticà II² ja anaven quedant enrere les fastuoses Santes Missions d'interminables sermons i manifestacions de contrició pública al carrer, no havien perdut pistonada les manifestacions públiques de solidaritat amb el tercer món. Quina diferència les campanyes d'aleshores amb les actuals pro Domund o pro Mans Unides! La mateixa parròquia de Sant Joan però amb 50 anys de distància en el temps, un abisme. Si bé l'esperit de caritat o solidaritat, com es vulgui dir, era el mateix que ara, la posada en escena era del tot un altre estil. La pompa de llavors ha deixat pas a la discreció d'ara però, amb tot, la motivació i els resultats són tan meritoris i lloables ara com aleshores.

L'any 1968, la campanya de recollida de diners pel mal anomenat "Tercer món" malgrat els esforços dels que l'encapçalaren, fou un desastre digne de ser recordat

---

¹ Josep Maria Artés Tapiol regentà la parròquia des de l'1 de desembre de 1957 fins l'1 d'abril de 1973.

² Convocat l'any 1959 per Joan XXIII, s'inicià l'any 1962 i durà fins 1965 durant el pontificat de Pau VI.

ni que sigui a tall d'anècdota. Resulta que la parròquia decidí fer seu el lema de “dóna la canya i ensenya a pescar en lloc de donar peixos” i vés que s’ho van prendre al peu de la lletra i decidiren enviar al Camerun, no pas una canya ni dos, sinó tota una senyora barca. A partir d’aquí recuperem el testimoni de Lluís Guardiola que sota el pseudònim de Juan del Mar publicà la notícia del joiós esdeveniment d’avarada i entrega³.

Vilasar de Mar: Una barca para las misiones del Camerún

La barca fue adquirida por suscripción popular para las misiones católicas del Camerún, y va destinada a la Cooperativa de Pescadores creada por los misioneros barceloneses destacados en dicho país. Tiene 30 palmos de eslora, lleva un potente motor de 30 HP. Y se llama “Gloria”. El acto de entrega y despedida de la barca fue una “fiesta”. Con sus gallardetes al viento, de proa a popa, adornándola, parecía una novia, y la numerosa concurrencia que asistió a la ceremonia hubiérase dicho que era el cortejo nupcial. Se cumplieron todos los detalles costumbristas de las despedidas marineras del siglo XIX y, por lo tanto, no faltó a bordo el manojo de laurel bendecido el Domingo de Ramos y la estampita de la Virgen del Carmen y, luego, después de impartida la bendición por el coadjutor de la parroquia, mosén Joan Guasch⁴, se festejó el acontecimiento con la degustación de las “cocas” preparadas expresamente, y el trago de porrón del buen vino rancio. La barca, llevando como pasajeros a varios invitados y, especialmente, a los niños presentes en la ceremonia, dio un breve paseo por las tranquilas aguas vilasarenses, regresando acto seguido a la playa, para ser preparada para el ulterior transporte a su destino. Días antes a este acto de entrega y despedida de la barca que Vilasar ofrece a las misiones barcelonesas del Camerún, se celebró un acto de divulgación de la labor y actividades que se desarrollan en el “Tercer Mundo”. Tomaron parte mosén Ribera, mosén Borrás vinculado a familias vilasarenses, y mosén Sanmartí, de las misiones de Chile, junto con los miembros del apostolado laical, señores Roca, Escofet y Jorge Comas, éste de la vecina población de Cabrils. En esta misma reunión, el presidente y administrador de la Cooperativa de Pescadores nativos

---

³ *El noticiario Universal*: Dimarts 20 d’agost de 1968.

⁴ Poc després d’aquests esdeveniments Mossèn Guasch se n’anà de missions i al cap d’uns anys retornà i penjà els hàbits. Era molt estimat pels joves de la parròquia que ara pentinen canes.

del Camerún, explicaron el funcionamiento de la entidad, cuya creación fue inspirada por los sacerdotes barceloneses, llegando a registrar actualmente un movimiento de mercancías por un valor que se aproxima al millón de pesetas.

Los dirigentes de color, del Camerún, manifestaron que las misiones católicas siempre les habían ayudado y trabajaban en su favor con sinceridad y lealtad, y que gracias a esta colaboración, su pueblo estaba progresando, aunque las dificultades en todos los órdenes eran muchas. - Juan del mar.

La iniciativa no cal dir que fou digna d'encomi però, tristament, i amb això recuperem l'adagi del viatge i les alforges amb el qual iniciàvem aquest escrit, tant bon punt va arribar al seu destí, un llac del Camerun, la barca va xocar amb unes roques i es va enfonsar. De poc serviren el ram de llorer i l'estampa de la Mare de Déu. Es ben bé, que si els esforços econòmics que s'havien destinat per l'adquisició de l'embarcació i llur tramesa s'hagueren destinat a altres menesters, tal vegada aquests haurien estat més profitosos. Donada la temàtica d'aquest volum ens ha sembla oportú fer esment d'aquesta vella anècdota que pocs coneixien i d'altres ja començaven a oblidar.

- ▲ Retall de la notícia publicada al *Noticiero Universal* el 20 d'agost de 1968. A la fotografia que l'acompanya es pot veure l'acte de benedicció de la nau que tingué lloc a l'Espigó de Llevant.